

Sygn. akt SNO 15/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

Protokolant Katarzyna Wojnicka

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Apelacyjnego,
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2015 r.,
sprawy **W. J.**

sędziego Sądu Okręgowego w /.../

w związku z odwołaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego
od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego
z dnia 28 listopada 2014 r.,

**zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce
orzeczonej kary nagany na podstawie art. 109 § 1 pkt 4 ustawy z
dnia 27.07.2001r. Prawo o ustroju Sądów Powszechnych
wymierza karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce
służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z dnia 28 listopada 2014 r.,
sygn. akt ... 3/14, uznał obwinionego W. J., sędziego Sądu Okręgowego, za

winnego tego, że w okresie od czerwca 2013 r. do maja 2014 r. w A. w sposób oczywisty i rażąco naruszył art. 457 § 1 i 2 k.p.k. przez rażące przekroczenie ustawowego terminu do sporządzenia na piśmie uzasadnień wyroków w rozpoznawanych przez siebie sprawach o sygn. akt: V Ka 584/13, V Ka 1463/12, V Ka 264/13, V Ka 426/13, V Ka 1511/12, V Ka 529/13, V Ka 601/13, V Ka 1287/12, V Ka 143/13, V Ka 670/13, V Ka 635/13, V Ka 215/13, V Ka 652/13, V Ka 178/13, V Ka 820/13, V Ka 720/13, V Ka 9/13, V Ka 123/13, V Ka 1637/13, V Ka 1433/13, V Ka 1061/13, tj. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (j.t. Dz.U.2013.427 ze zm. – obecnie: Dz.U.2015.133 – dalej: „u.s.p.”), i za to na podstawie art. 109 § 1 pkt 2 tej ustawy wymierzył mu karę dyscyplinarną nagany.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny ustalił, że sędzia W. J. orzeka w V Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego od 2003 r. W okresie objętym zarzutem orzekał w wymiarze przeciętnie 8 sesji w miesiącu (od 6 do 7 rozpraw i od 1 do 2 posiedzeń), rozpoznając średnio 2-3 sprawy na rozprawie i 8-9 spraw na posiedzeniu. W okresie od czerwca 2013 r. do maja 2014 r. sędzia W. J. sporządzał łącznie około 75 uzasadnień wyroków, w tym w 21 sprawach o wymienionych wyżej sygnaturach, w których uzasadnienia sporządzone zostały z przekroczeniem ustawowego terminu. W dwóch przekroczenie wyniosło ponad rok, a w pozostałych ponad cztery miesiące – z wyjątkiem jednej, w której uzasadnienie sporządzone zostało z opóźnieniem ponad trzymiesięcznym.

Sędzia W. J. był już karany za nieterminowe sporządzanie uzasadnień; wyrokiem Sądu Dyscyplinarnego - Sądu Apelacyjnego z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ... 5/2009 wymierzono mu karę dyscyplinarną nagany.

W ocenie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego zarzucane obwinionemu naruszenie przepisów art. 457 § 1 i 2 w związku z art. 423 k.p.k. było oczywiste, a także - uwzględniając skalę i czas opóźnień – rażące. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny podkreślił, że we wszystkich sprawach objętych wnioskiem o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej opóźnienie przekroczyło trzy miesiące.

Wymierzając sędziemu W. J. karę nagany za popełnione przewinienie dyscyplinarne Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uwzględnił jako okoliczności obciążające znaczną ilość spraw, w których nie został dotrzymany ustawowy termin

do sporządzenia uzasadnienia i rozmiar opóźnień w sporządzeniu uzasadnień (w dwóch przypadkach wynoszą one ponad rok), jak też to, że obwiniony był już karany za nieterminowe sporządzanie uzasadnień. Za okoliczność łagodzącą uznał natomiast Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny postawę obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego, wskazującą na to, iż uświadamia on sobie naganność swego postępowania.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego wniósł odwołanie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego. Zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść obwinionego. Zarzucił rażącą niewspółmierność wymierzonej obwinionemu kary dyscyplinarnej w wyniku nieuwzględnienia we właściwy sposób szkodliwości społecznej popełnionego przewinienia, wagi tego przewinienia oraz stopnia jego zawinienia. Powołując się na art. 121 § 1 i art. 128 u.s.p. oraz art. 427 § 1 i 2, art. 437 § 2 i art. 438 pkt 4 k.p.k. zażądał zmiany zaskarżonego wyroku przez wymierzenie obwinionemu kary dyscyplinarnej przeniesienia na inne miejsce służbowe poza okręg Sądu Apelacyjnego.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego trafnie wskazał w uzasadnieniu odwołania, że Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny przy wymiarze kary nie nadał właściwego znaczenia wymienionym w motywach wyroku okolicznościom uznanym za okoliczności obciążające – w szczególności temu, że obwiniony był już karany nagana za takie samo przewinienie. Sędzia W. J. jest więc, mimo iż, tak jak poprzednio, deklaruje on, że jest świadom naganności swego postępowania, sprawcą niepoprawnym. Jeżeli orzeczona uprzednio nagana za takie samo przewinienie, nie przyniosła pożądanego skutku, orzeczenie jej obecnie nie może oddziaływać wychowawczo ani wobec samego obwinionego, ani wobec środowiska sędziowskiego, i jest tym samym karą niewspółmierną w stopniu określonym w art. 438 pkt 4 k.p.k. Za adekwatną w okolicznościach sprawy może być uznana tylko kara surowsza, jaką jest, wnioskowane w odwołaniu od zaskarżonego wyroku, przeniesienie na inne miejsce służbowe. Nieuzasadnione jednak byłoby oczekiwane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przeniesienie obwinionego na inne miejsce służbowe poza okręg Sądu Apelacyjnego w [...]. W ocenie składu orzekającego Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego większa możliwość

osiągnięcia efektu poprawczego jest w przypadku wymierzenia obwinionemu kary dyscyplinarnej przeniesienia na inne miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego w [...] – którego środowisko on zna – niż kary dyscyplinarnej przeniesienia na inne miejsce służbowe poza okręg Sądu Apelacyjnego w [...] – do środowiska, które musiałby on dopiero poznawać.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce orzeczonej kary nagany na podstawie art. 109 § 1 pkt 4 u.s.p. wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego w [...]. Z mocy art. 133 u.s.p. koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.